

ØSTRE LANDSRETS DOM

Afsagt den 24. maj 2019 af Østre Landsrets 21. afdeling
(landsdommerne Henrik Gam, Karen Hald og Nicolai Uggerhøj-Winther (kst.)).

21. afd. nr. B-552-18:

A

(advokat Michael Hans Christensen)

mod

FAH

(advokat Nicolai Mailund Clan v/advokatfuldmægtig Isabell Olesen)

Københavns Byrets dom af 22. marts 2018 (BS 23A-5263/2017) er anket af A med påstand om, at byrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til fortsat behandling ved byretten.

Indstævnte, FAH, har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Sagen har for landsretten alene omhandlet spørgsmålet om forældelse.

A blev med visitationsdato fra den 3. november 2014 af Jobcenter... vurderet omfattet af fleksjobbestemmelserne og dermed omfattet af reglerne for ledighedsydelse indtil ansættelse i fleksjob.

Forklaring

A har i landsretten supplerende forklaret blandt andet, at hun i 2010-2011 var i revalidering som kørelærer, hvilket hun ikke kunne holde til. Derefter var hun i revalidering som kørselsdisponent i et transportfirma, men der måtte hun stoppe omkring november 2012, fordi hun skulle opereres i skulderen som følge af arbejdsskaden. Hun fik derfor af sin sagsbehandler at vide, at hun ikke blev bevilget færdiggørelse af revalideringen som kørselsdisponent, fordi hun ikke ville kunne klare de resterende to et halvt år med skrivning. I stedet måtte hun søge praktikplads, hvilket hun fik på en campingplads. I hele perioden har hun selv haft den forståelse, at målet var fuldtidsbeskæftigelse. Først da hun var færdig med praktikken på campingpladsen i 2014, kom afgørelsen af november 2014 om fleksjob. Først blev hun i april 2016 tildelt fleksjob 14 timer ugentligt, hvor hun ikke måtte belaste armen overhovedet. Dette bestod i at køre en skolebustur morgen og en tur eftermiddag, men dette kunne hun ikke holde til. Efterfølgende fik hun omkring september/oktober 2016 fleksjob i 10 timer ugentligt på kørselskontoret med at udfærdige kørselsedler. Her er hun fortsat ansat i samme omfang.

Efter ulykken i maj 2008 var hun først sygemeldt enkelte dage, og så forsøgte hun at begynde på arbejde igen, men det lykkedes ikke, idet hun flere gange måtte sygemelde sig på grund af følger af ulykken. Fra september 2008 blev hun fuldtidssygemeldt, og hun har ikke efter ulykken varetaget et job på samme niveau som før. Efterfølgende har hun forsøgt at komme tilbage i arbejde på fuld tid, men hendes arbejdsskade er hele tiden blevet forværret. Revalideringsperioderne har også været med henblik på at komme i arbejde på fuld tid. Under praktikken på campingpladsen gik hun op og ned i tid alt afhængig af, hvordan armen havde det. Først efter praktikken på campingpladsen blev det klart for hende, at hun ikke kunne klare at arbejde på fuld tid.

Procedure

Parterne har for landsretten i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det rejste krav angår erstatning for erhvervsevnetab efter erstatningsansvarsloven og er rejst mod FAH som forsikringsselskab for den ukendte hund, der angivelig forårsagede

arbejdsulykken den 6. maj 2008. Herefter og af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at kravet er omfattet af den almindelige forældelsesfrist på 3 år.

Med Ankestyrelsens afgørelse af 19. november 2009, der stadfæstede Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 23. februar 2009, forelå der en endelig, administrativ afgørelse af As krav efter arbejdsskadesikringsloven på erstatning i anledning af erhvervsevnetab. Hun var derfor fra dette tidspunkt berettiget til at forfølge et eventuelt differencekrav efter erstatningsansvarsloven, og forældelsesfristen skal som udgangspunkt regnes fra dette tidspunkt.

Spørgsmålet er herefter, om der foreligger omstændigheder, som kan begrunde, at forældelsesfristen skal beregnes fra et senere tidspunkt. Uanset om det lægges til grund, at der siden november 2009 er sket en forværring af As tilstand, findes det efter bevisførelsen godtgjort, at det i hvert fald på tidspunktet for afgørelsen af 19. november 2009 må have stået A klart, at hendes erhvervsevne var begrænset i ikke ubetydelig grad. Landsretten har herved lagt vægt på oplysningerne i overlæge Michael Reinholds erklæring af 11. marts 2009 om, at A siden september 2008 konstant havde været sygemeldt, ligesom der lægges vægt på As forklaring om, at hun ikke siden sygemeldingen i september 2008 har varetaget et job på samme niveau som før ulykken. Hendes forklaring om, at hun blev revalideret med henblik på at varetage et fuldtidsarbejde, og at det først blev klart for hende efter praktikken på campingpladsen, at hun ikke kunne klare at arbejde på fuld tid, kan ikke ændre ved denne vurdering.

Landsretten finder herefter, at der ikke foreligger omstændigheder, som kan begrunde, at forældelsesfristen skal beregnes fra et senere tidspunkt end den 19. november 2009.

Med denne begrundelse tiltræder landsretten, at kravet er forældet. Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

A skal betale sagsomkostninger for landsretten til FAH med i alt 27.500 kr., der dækker udgifter til advokatbistand inkl. moms. Der er herved taget hensyn til sagens værdi, forløb og udfald.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A betale 27.500 kr. til F AH.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.